

Vermenging van Evangelie met religies? Levensgevaarlijk!

Wanneer wij de vraag: *'waar staat in de Bijbel dat de Israëlieten zich niet met andere volken mochten vermengen?'* willen beantwoorden, is de eerste vraag die wij dienen te stellen: wat verstaat Gods Woord onder 'vermenging'? Daar is God bepaald niet onduidelijk over. Israël is een apart gezet volk. God had de andere goden aan de andere volken overgelaten, maar Zichzelf in genade aan Israël geopenbaard. Andere volken - wij hebben het over de tijd vóór de verbreiding van het Evangelie- dienen andere goden. En afgoden zijn in Gods ogen niets anders dan: duivelen, demonen (Deut. 32;16,17). De grote zonde van Salomo, waardoor na hem het ene rijk in twee koninkrijken werd gespleten - Israël en Juda- was dat hij voor de goden van zijn buitenlandse vrouwen tempels bouwden, en zo Israël tot afgoderij verleidde! Ook Ezra en Nehemia gingen er na de terugkeer uit Babel radicaal mee om. De Judese kinderen kenden wel de taal van de Filistijnen maar geen Judese taal! Door de gemengde huwelijken dreigde opnieuw Israël haar identiteit en roeping te vernietigen. Vandaar het resolute besluit de buitenlandse (heidense!) vrouwen weg te sturen. Ook Maleachi, de laatste profeet van het Oude Testament, die na de terugkeer uit Babel optrad, vermaant Juda vanwege twee zonden. De ene is dat zij de huisvrouw van hun jeugd wegsturen, terwijl God de echtscheiding haat. De andere zonde, die hij er vlak voor noemt, is: dat 'Juda de dochter van een vreemde god trouwt' (Maleachi 2:11) Dus het gemengde huwelijk werd afgewezen omdat Juda zich verbond met vrouwen uit andere volken die onder demonische machten leefden.

2. Sommigen gaan zo ver dat zij de aanwezigheid van andere volken in de gemeente pertinent weigeren. Daar is geen Bijbelse grond voor. De slaven die Abraham in Haran (Syrië) had verworven, werden op de dag dat Ismaël besneden werd, ook besneden. Zij werden opgenomen in het verbond (Genesis 17), hoewel zij beslist niet van Abraham afstamden, wel Semieten waren. De Arabische volken zijn afstammelingen van hetzij Abraham en Hagar, hetzij Abraham en Ketura. Ketura kan iemand uit Abrahams familie zijn geweest, maar Hagar was duidelijk een Egyptische slavin. Toch gelden de Arabische volken als Semitisch. Zij zijn een broedervolk van Israël, en er zijn grote beloften voor de toekomst voor de Arabieren. Het hemd is nader dan de rok. In het vrederijk zullen zij schouder aan schouder met Israël de God van Israël dienen en op Gods altaar hun schapen en rammen offeren (Jesaja 60:6,7). Mozes eerste vrouw was een Midianitische, dus een Arabische vrouw) dochter van Jethro (zie Genesis 25:2, vergelijk het afwisselende gebruik van 'Midianieten' en Ismaëlieten' in Richteren 6,7, en 8). De Arabieren hadden het

ontzag voor God ('vreze Gods') waarin hun voorvader Ismaël in Abrahams tent was groot gebracht, niet één twee, drie verloren. In de vergadering van de Gemeente des HEEREN mochten in het derde geslacht zelfs de Egyptenaar en de Edomiet komen. De Moabiet en Amoniet niet, maar dat zat hem niet in hun bloedgroep maar in hun afkerige vijandige houding tegen Israël (Deut. 23:3-8).

3. 'Israël' heeft minstens zo zwaar gezondigd als Juda. Jerobeam heeft door zijn vervangingspraktijk de tien stammen meegezogen in de afgoderij. Tenslotte werd Efraim (Israël) met een scheidbrief weggestuurd (Juda niet!). Dat betekende: tijdelijk hield Israël op Gods speciale volk te zijn. Het kwam, net als de andere volken, buiten het verbond te staan, zonder God en zonder hoop (Efeze 2:12). De jongste zoon (Efraim!) heeft de hele erfenis erdoor gejaagd en de naam 'zoon' en daarmee de naam 'Israël' verspeeld (Lukas 15:21) Alleen door genade, door het geloof in die ene nazaat uit Abraham, Jezus, de Messias, komt hij weer in het verbond terug (Gal. 3:26-29) Niet op basis van zijn Israëlitische afkomst, maar op basis van het Bloed van Jezus! Gods verbond en beloften zijn beslissend. Maar...gelden die beloften alleen voor Israël?

4. Toen God Abram riep om hem tot een groot volk te maken, beloofde Hij onmiddellijk: *'en in uw zaad zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden'*. Er bestaat geen twijfel over, wie in eerste instantie 'alle geslachten der aarde' zijn. Zij worden in Genesis 10 (vóór de vermelding van de roeping van Abram!) in een prachtig, indrukwekkend overzicht geplaatst. Uit Sem, Cham, en Japhet zijn alle zeventig, toenmaals bekende volken voortgekomen. Het woord 'geslachten' (misjpechoth) dat telkens in Genesis 10 valt, wordt ook in Genesis 12 vers 3 gebruikt. Er is geen sprake van dat de prediking van het Evangelie beperkt zou zijn tot de Israëlvolken. Alle volken is alle volken! En het woord gojjiem, ethnoi, wordt in de hele Bijbel gebruikt als een aanduiding van de volken der aarde die, elk hun eigen voorvader, taal en door God toegewezen gebied hebben (vgl. Genesis 10:5,20,31,32 met Deut. 32:8,9).

5. In 1 Korinthe 10 wordt door Paulus ernstig gewaarschuwd tegen vermenging van de dienst van de ene ware God en de afgoden, tegen vermenging van Christus met Belial. Meedoen aan een heidense maaltijd en tegelijk avondmaal vieren is deelnemen aan de beker van God en de beker der duivelen, en dat kan niet!! Die vermenging is vandaag een levensgrote bedreiging. de valse oecumene, het samengaan met Rome, islam, met vrijzinnigheid, New Age, en heidens denken waarvan en groot deel van het zogenaamde christendom doortrokken is, is uitermate gevaarlijk. In deze tijd gaat het er om, terug te keren tot Hem, Jezus, Die gegeven is tot een verbond voor het volk (Israël) én

tot een Licht der heidenen! Wanneer de kerk in deze tijd niet op de bres gaat staan voor héél Israël (tot zegen van alle volken!) snijdt zij zichzelf de pas af naar het koninkrijk Gods. Ondanks alle schoonschijnende breed-oecumenische eenheidsstreven hebben we ons daardoor niet op sleeptouw te laten nemen, maar krachtig op te roepen, ons tot de ene God van Israël te keren. Dat betekent: alle afgoderij, goddeloosheid en religieuze denken overboord te gooien, alle oecumenische samengaan met andere religies te verwerpen, en achter Jezus aan te gaan, richting Jeruzalem! In Jezus' dagen waren er Samaritanen die Jezus niet in hun dorp ontvingen, omdat Hij Zijn aangezicht naar Jeruzalem richtte. Jezus deed geen druppel water bij de wijn. Hij excuseerde zich niet, zette ook geen Samaritaans-Joodse werkgroep op om tot een compromis te komen. Hij ging een deur, of liever een dorp verder, waar Hij wél ontvangen werd. Wanneer Nederland, inclusief ons Koninkhuis, vandaag of morgen niet op de knieën valt voor Jezus (in plaats van voor de paus!) kan Hij ons land ook voorbijgaan. Alhoewel ik geloof dat dat niet gebeurt omdat God gedachten van vrede heeft met ons land, en de hele santenkraam met het vuur van Zijn heiligheid en de stormwind van Zijn Geest op zijn kop zal zetten. Halleluja! In die crisis zal de onderste steen boven komen. Allereerst in de kerken, maar ook in de staat, te beginnen...in het koningshuis.